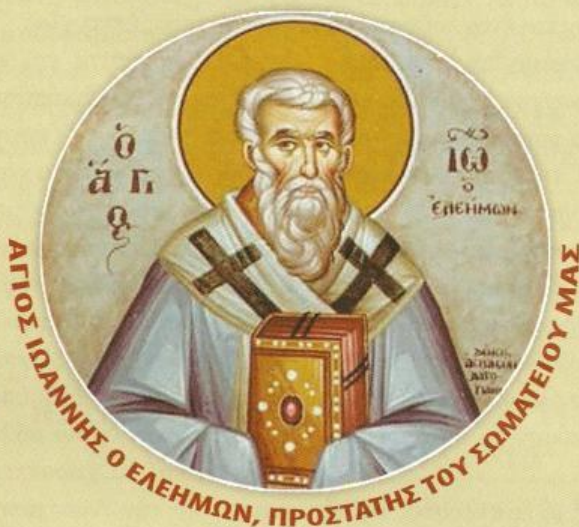


ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ: 1964

«Δανείζει Θεῷ ὁ
ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ
δέ τό δόμα αὐτοῦ
ἀνταποδώσει αὐτῷ».
(Παρ. 19,17).

«Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε
τοῖς πένησιν· ἡ δικαιο-
σύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τόν αἰῶνα»
(Β' Κορ. 9,9)



ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ
ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Ἦχος πλ. δ'
Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου
ἐκτίσω τόν μισθόν σου,
Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευ-
χαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτε-
ρήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγα-
πήσας καὶ τούτοις
ἐπαρκέσας· ἀλλὰ πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη
Ἐλεῆμον μακάριε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Τοῦ φιланθρωπικοῦ Σωματείου «ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»

Ἐθνικῆς Ἀμύνης 22, Τ.Κ. 546 21 Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310 277 950 καὶ fax: 2310 262 929

ΤΕΥΧΟΣ 7ο

ΕΤΟΣ 2010

ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ἀπό τὴν πρώτη κιόλας στιγμή τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἐξορίας του ἀπὸ τὸν Παράδεισο, εἶναι γνωστό, ὅτι ἡ ἀνθρώπινη φύση ἀπώλεσε τὸ ἀρχαῖον κάλλος καὶ ἐνδύθηκε τὴν φθορά. Φυσικὴ συνέπεια ἦταν καὶ ἡ ροπή πρὸς τὴν ἁμαρτία ἡ ὁποία κατέστη φύσις στὸν ἄνθρωπο. Τὰ ἀποτελέσματα δὲ αὐτῆς τῆς κατάστασης περιγράφει ὁ Μ. Βασίλειος ἀναφέροντας πῶς: "... δι' ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος". Ἐν ὀλίγοις, ὁ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ πλαεθεὶς ἄνθρωπος, ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ Αὐτόν πού τὸν δημιούργησε καὶ τοῦ ἔδωσε τὴν ζωὴ, ἀποκτᾷ τίς ἀντίθετες ιδιότητες ἀπὸ ἐκεῖνες πού τὸν χαρακτήριζαν. Γίνεται, λοιπόν, πρῶτα ἀπ' ὅλα θνητὸς καὶ ἀκολουθῶς ἐγωπαθής, ἰδιοτελής, ἀνίκανος νὰ λειτουργήσει μὲ γνώμονα τὸ κοινὸ συμφέρον, νὰ ἀγαπήσει ἢ νὰ ἀγαπηθεῖ. Στὴν συνέχεια τῆς ἱστορίας, ὅσο οἱ ἄνθρωποι πολλαπλασιάζονται,

δημιουργοῦν ἀρχικά νομαδικές ὁμάδες πληθυσμῶν, οἱ ὁποῖες ἀργότερα δίνουν τὴν θέση τους σὲ ὀργανωμένες κοινωνίες. Ὅμως, ἡ ἀναζήτησις τόπου κατοικίας, τροφῆς καὶ μέσων βιοπορισμοῦ γενικότερα, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν γενικευμένη βία, συγκρούσεις καὶ πολέμους. Λογικὸ ἐπακόλουθο, καθὼς μεγαλώνουν οἱ πόλεις καὶ συγκροτοῦνται ὀργανωμένα βασίλεια καὶ αὐτοκρατορίες, ἀντίστοιχες καταστάσεις ἐπεκτείνονται καὶ γενικεύονται. Ἀλλὰ καὶ μέχρι σήμερα, ἐξεγέρσεις σημειώνονται, ἐπαναστάσεις ξεσποῦν καὶ γενικά φαινόμενα βίας, συνεχῶς σημειώνονται. Πρὶν ἀπὸ ὅχι πολὺ καιρὸ, ζήσαμε καὶ στὴν χώρα μας γεγονότα πού ἀπὸ κάποιους ὀνομάστηκαν ἐξεγέρσεις καὶ ὅσοι συμμετεῖχαν ἐπαναστάτες.

Τί εἶναι ὅμως αὐτὸ πού ὠθεῖ τὸν ἄνθρωπο σὲ νὰ ἐξεγείρεται, νὰ ἐπαναστατεῖ καὶ νὰ ὑποβάλλεται σὲ ἀγῶνες καὶ θυσίες μὲ ἀβέβαιο πολ-
λές φορές ἀποτέλεσμα; Ὁ ὅρος ἐπανάσταση ἀπο-

δίδεται ως: “ή ομαδική εξέγερση κατά της εξουσίας ή του καθεστώτος είτε ως ή προσπάθεια ριζικής αλλαγής των καθιερωμένων”. Προέρχεται ετυμολογικά από τις λέξεις επανω+ίσταμαι και δείχνει καταφανώς την τάση του ανθρώπου να αλλάξει θέση, να βρεθεί “πάνω” από τις καταστάσεις που τον καταπιέζουν και ενοχλούν και να τις ελέγξει, εξουσιάσει. Χρήσιμο θά ήταν, όμως, εδώ να ορίσουμε κάποια κριτήρια που θεωρούμε πως χαρακτηρίζουν κάποια γεγονότα ως επανάσταση, την οριοθετούν και την διακρίνουν από απλά φαινόμενα γενικευμένης βίας.

Ός πρώτο στοιχείο θά εντοπίζαμε την ύπαρξη ενός γνωστού και σε γενικές γραμμές κοινού σκοπού μεταξύ των φορέων ενός επαναστατικού κινήματος. Δεν είναι δυνατόν όσοι μάχονται για κάτι, να μην γνωρίζουν τί πολεμούν, ποιός είναι ο αντίπαλος και να στοχεύουν σε διαφορετικά αποτελέσματα.

Επίσης, οι πρωτεργάτες, οι εμπνευστές και οι αρχηγοί μιας εξέγερσης πρέπει να είναι γνωστοί, τουλάχιστον ανάμεσα στους συναγωνιστές τους, ώστε όσοι συμμετέχουν να ξέρουν για ποιόν και κάτω από τις εντολές τίνος πολεμούν.

Ακόμη, δεν νοείται επανάσταση χωρίς θυσίες. Όποιος επαναστατεί αντιλαμβάνεται ότι εισέρχεται σε μία διαδικασία από την οποία είναι πιθανότατα να εξέλθει ζημιωμένος από κάθε άποψη. Άλλωστε όπως έχει λεχθεί: “Αν δεν είσαι έτοιμος να κάνεις θυσίες για τις ιδέες σου, ή εσύ δεν αξίζεις ή οι ιδέες σου”.

Τέλος, καθώς οι επαναστάτες, όπως είναι λογικό, προέρχονται από τα κοινωνικά στρώματα εκείνα που επιθυμούν την αλλαγή της υπάρχουσας κατάστασης, έχουν στην άκρη του μυαλού τους και τό γενικότερο κοινωνικό συμφέρον. Έτσι δεν προβαίνουν, κατά κανόνα, σε αλόγιστες καταστροφές, δεν λεηλατούν προς ίδιον όφελος, διότι αυτό ενδεχομένως να στρέψει και εναντίον τους, αυτούς για τους οποίους υποτίθεται ότι πολεμούν.

Σύμφωνα με τα παραπάνω γίνεται εύκολα κατανοητό και αποδεκτό τό γεγονός ότι στην πολυχλιετώ ιστορία του ανθρώπινου γένους, υπήρξαν επαναστάσεις δικαιολογημένες αλλά και ύποκινούμενες, με άγνά ιδανικά αλλά και ιδιοτελείς, επιβεβλημένες αλλά και άνωφελες, με λογικούς

στόχους, αλλά και άφελείς, με σκοπούς μή πραγματοποιήσιμους.

Όμως όλες οι επαναστάσεις, ως έργα ανθρώπων είναι έργα άτελη και πεπερασμένα. Έξ’ άλλου όσο απονενοημένες κι αν υπήρξαν κάποιες απ’ αυτές, πάντα υπήρχαν έστω και θεωρητικές πιθανότητες επιτυχίας. Υπάρχει όμως και ένας μεγάλος δυνάστης και καταπιεστής όλων ανεξαιρέτως των ανθρώπων στον οποίο κανείς ποτέ δεν έναντιώθηκε. Υπάρχει κάποιος στον οποίο υποτασσόμαστε άθελα και αναγκαστικά όλοι μας. Και ούτε καν διανοούμεστε πως μπορούμε να τον αντιμετωπίσουμε και να ξεφύγουμε.

Κί όμως! Από την τυραννία αυτή του ανθρώπινου γένους, και όμιλούμε βεβαίως για τόν θάνατο, ήρθε να μās απαλλάξει ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός! Δεν υπάρχει μεγαλύτερη επανάσταση, στην οποία μάλιστα στοιχειοθετούνται πλήρως και τά χαρακτηριστικά που προαναφέραμε, από την Ανάσταση του Χριστού μας. Δεν πρόκειται να υπάρξει άλλη τέτοια ανατροπή από αυτήν της “φυσικής” εξέλιξης. “Φυσικής” εντός εισαγωγικών, διότι ή κατά φύσιν πορεία μας είναι ή αιωνιότητα. Γι’ αυτήν πλαστήκαμε και αυτήν προσδοκούμε. Ο Χριστός μας, λοιπόν, νίκησε τόν μέχρι τότε ανίκητο θάνατο. Και για να τό επιτύχει αυτό χρησιμοποίησε τόν ίδιο τόν θάνατο. “Εσκύλευσε τόν Άδην, ό κατελθών εις τόν Άδην”. Υποβλήθηκε, από άπειρη αγάπη “πρός τό ίδιον πλάσμα”, στην μεγαλύτερη θυσία. Θυσίασε την ζωή Του, “έκένωσε έαυτόν”, “γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου”.

Ήταν γνωστός, δεν κρύφτηκε. Μιλούσε παραβολικά για κάποιους, που δεν μπόρεσαν να Τον καταλάβουν (“...σύ λέγεις, εάν τις τόν λόγον μου τηρήσῃ, ού μή γεύσῃται θανάτου εις τόν αἰῶνα;... ήραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ’ αὐτόν”), αλλά ξεκάθαρα για τούς έχοντας “ὅτα ἀκούειν”. “Ο πιστεύων εις ἐμέ κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται”, εἶπε, και “ὁ τόν λόγον μου ἀκούων και πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον”.

Πάντοτε απέβλεπε στό γενικότερο συμφέρον και ευρύτερα στό κοινωνικό καλό. Μά πάνω απ’ όλα, οι ενέργειές Του στόχευαν στό ανώτερο, μεγαλύτερο, υπέρτατο συμφέρον, αυτό της αιώνιας ψυχής. Για αυτήν ήρθε, έζησε, και θυσιάστηκε, αυτήν αναζήτησε, την ανεκτίμητη και χωρίς

αντάλλαγμα ἀθάνατη ψυχή.

Ἀμέτρητα τὰ θαύματά Του. Ἡ παρουσία Του καί μόνη ἐθεράπευε, ἀκόμη καί τό ἄγγιγμα τῶν ἱματίων Του. Πλήθος κόσμου Τόν συνόδευε καί Αὐτός “ἴατο πάντας”. Τά πλήθη εὐφραίνονταν ψυχικά ἀπό τὰ λόγια Του, ἀλλά καί χόρταιναν ὕλικά. Ἀκόμη καί νεκρούς ἀνέσταινε, “ὡς ἐξ ὕπνου”, γιά νά δείξη τήν ἀδυναμία τοῦ θανάτου, ὅτι Αὐτός “ζώντων καί νεκρῶν κυριεύει” καί νά μᾶς προετοιμάσει γιά τήν δική Του Ἀνάσταση.

“Ἀνέστη”, λοιπόν ὁ Κύριος “καί νεκρός οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος”. Δέν φοβόμαστε, οὔτε καί εἴμαστε πλέον σκλαβωμένοι. “Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον!

Ἦλευθέρωσε γάρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος!”. Θριαμβευτικός ὁ παιάνας! “Χριστός Ἀνέστη!” Νά ἡ ἀνεπανάληπτη καί μεγαλύτερη εἰς τοὺς αἰῶνες Ἐπανάσταση. Καί ὁ Χριστός μας ὁ ἀρχηγός της, ὁ μεγαλύτερος καί ἰσχυρότερος καί γλυκύτερος Ἐπαναστάτης. Ἐμπρός, λοιπόν καί ἐμεῖς “συμπορευθῶμεν Αὐτῷ καί συσταυρωθῶμεν καί νεκρωθῶμεν δι’ Αὐτόν”, ὥστε βιώνοντας τό γεγονός τῆς (ἐπ)Αναστάσεώς Του, “συζήσωμεν Αὐτῷ... εἰς τὴν Ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν”. Ἀμήν.

π. Νικόλαος Χαματζόγλου

**ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ “ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ”
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ
ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΙΣ 7/3/2010**

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί

Διανύουμε αἰσίως τὸν τρίτο μῆνα τοῦ νέου ἔτους καί μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες, μέ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ, θά ἐορτάσουμε τὴν μεγάλη ἐορτὴ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας. Κατ’ αὐτὴν ὅλοι μας καλούμεθα, ὡς χριστιανοί, νά φανοῦμε περισσότερο ἐλεήμονες καί φιλόανθρωποι πρὸς τοὺς φτωχοὺς ἀδελφούς μας.

Α) Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΘΡΩΠΟΥΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΙΤΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἡ Ἐκκλησία μας τό μήνυμα αὐτό τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιά τὸν ἄνθρωπο δέν κουράζεται νά τό ἐπαναλαμβάνει δύο χιλιάδες χρόνια μέ τὴν ἴδια πάντα πίστη καί τὴν ἴδα ἐνταση, παρά τίς δυσμενεῖς συνθήκες καί περιστάσεις.

Γιά τὸν Χριστό δέν γίνεται καμία διάκριση στήν ἐννοια γιά τὸν «πλησίον». «Παντί τῷ αἰτοῦντι σε δίδου» (Λουκ. 6, 30) καί διὰ τοῦτο δέν ἐπιτρέπεται νά ἀδιαφοροῦμε γιά τὴν δυστυχία καί τὸν πόνο τοῦ διπλανοῦ μας. Ὁ Κύριός μας ἐμακάρισε κατ’ ἐπανάληψη τοὺς ἐλεήμονες. Στὴν ἐπὶ τοῦ Ὁρους ὁμιλία του εἶπε: «Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται» (Ματθ. 5, 7). Ζητεῖ ἀπὸ ὅλους μας νά προσφέρουμε μέ ἀγάπη καί συμπόνια κάθε δυνατὴ βοήθεια στοὺς συνανθρώπους μας, εἴτε ἐκ τοῦ περισσεύματος, εἴτε ἐκ τοῦ ὑστερήματος. Γιά τὴν Ἐκκλησία μας ἔχει μεγάλη ἀξία «τό δίλεπτο τῆς χήρας», ὅπως ἐπιση-

μένει ὁ Κύριος: «Ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἢ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλε τῶν βαλλόντων εἰς τό γαζοφυλάκιον· πάντες γάρ ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δέ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν» (Μαρ. 12, 43-44).

Ἡ διακονία τῆς Ἐκκλησίας μας στὸν κόσμο ἐκδηλώνεται πάντοτε ὡς παρουσία ἀγάπης, θυσίας καί καρτερίας. Αὐτὴ τὴν ἀγάπη ἐμπράκτως τὴν προσφέρει καί τό Σωματεῖό μας, στό μέτρο τῶν δυνατοτήτων του πρὸς ὅλους τοὺς ἀδελφούς μας, πού τὴν ἔχουν ἀνάγκη, γιατί καί ἂν ἀκόμη, ὅπως λέει ὁ Κύριός μας, «ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου... ἀγάπην δέ μή ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι» (Α΄ Κορ. 13, 3). Γι’ αὐτό καί τό φιλόστοργο Σωματεῖό μας, καθημερινῶς ἀδورύβως ἐκτείνει τό στοργικὸ του χέρι, γιά νά ἀνακουφίσει τὸν ἀνθρώπινο πόνο, στὸν βαθμὸ τῶν δυνατοτήτων του, πού στίς ἡμέρες μας ὅλο καί περισσότερο αὐξάνεται. Καί αὐτό τό ἐπιτυγχάνει πρωτίστως μέ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ καί τὴν δική σας συμπαράσταση καί ἐμπιστοσύνη.

**ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ
ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΜΑΣ**

Συγκεκριμένα γιά τό χρονικὸ διάστημα τοῦ ἔτους 2009 τό Σωματεῖό μας παρουσίασε σέ γε-

νικές γραμμές τις παρακάτω δραστηριότητες:

1) Διέδωσε για τακτικά μηνιαία χρηματικά βοηθήματα τό ποσό των 15965,60 €

2) Για έκτακτα χρηματικά βοηθήματα στους αδελφούς μας, που αντιμετώπιζαν επείγουσες και μεγάλες ανάγκες, διέδωσε τό ποσό των 10963 €

3) Για τήν αγορά και διανομή δεμάτων μέ τρόφιμα βάρους 10 κιλών τό καθένα, διέδωσε τό ποσό των 3187,91 €

4) Κατά τις άγιες ημέρες του Πάσχα και των Χριστουγέννων έδωσε έκτατο χρηματικό επίδομα στους βοηθούμενους μας για τήν αγορά κρέατος.

5) Τό Δ. Σ. έδειξε μεγάλη εύαισθησία και βοήθησε οικογένειες μέ καρκινοπαθείς αδελφούς μας και ναρκομανείς νέους της πατρίδος μας.

6) Τά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου φρόντισαν ακόμη και για τήν ψυχολογική στήριξη αδελφών μας μέ ψυχολογικά ήθικά προβλήματα, γιατί σκοπός του Σωματείου μας δέν είναι μόνο ή ύλική προσφορά, αλλά και ή πνευματική, στήν οποία δίνει μεγάλη σημασία.

Συνολικά κατά τό έτος 2009 έδόθησαν 30116,51 €, ήτοι 10262201 δρχ. για τήν κάλυψη αναγκών των έμπερίστατων αδελφών μας.

Άξιζει νά σημειωθεί ότι παρά τις δυσμενείς οικονομικές και άλλες συνθήκες που επικρατούν στην πατρίδα μας ό φιλόχριστος και φιλότομος έλληνικός λαός κυρίως της Θεσσαλονίκης ανταποκρίθηκε κατά τρόπο συγκινητικό στό προσκλητήριο αγάπης του Φιλανθρωπικού Σωματείου μας, αποδεικνύοντας ότι διατηρεί άσβεστη τήν λαμπάδα της αγάπης, της φιλαδελφείας και της έμπρακτης συμπαράστασης στους αδελφούς μας, που αντιμετώπιζουν μεγάλα και σοβαρά προβλήματα.

Άδελφοί

Ό Κύριος κτυπάει τήν πόρτα μας, όταν πεινάει, όταν διψάει, όταν έχει ανάγκη από κατάλυμα, από ένδυμασία, όταν είναι άσθενής... Μήν του κλείσουμε τήν πόρτα, μήν τόν πικράνουμε... Άς προσφέρουμε όλοι τό κατά δύναμη, άς μή ξεχνούμε και τό δίλεπτο της χήρας, τήν οποία ό Κύριος έπήνεσε περισσότερο και από εκείνους που προσέφεραν πλουσιοπάροχα ποσά στό ταμείο, διότι αυτοί προσέφεραν από τό περισσευμά τους.

Ή χήρα όμως γυναίκα προσέφερε από τό ύπέρημά της. Ό,τι είχε.

Ή προσφορά, λοιπόν, όλων μας στόν τομέα αυτόν είναι όχι μόνον αναγκαία, απαραίτητη, αλλά και πολύ άγιοπνευματική. Γι' αυτό και τό Σωματείο μας έχει ως βασικό σκοπό του τό διακόνημα της παροχής ύλικής και πνευματικής βοήθειας σέ ένδεείς αδελφούς μας. Θεωρούμε τό διακόνημα αυτό μία μεγάλη προσφορά πρός τόν πλησίον μας. Ίσως είναι ή σημαντικότερη διακονία πρός τούς αδελφούς μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Για όλα αυτά αισθανόμαστε τήν ανάγκη νά εύχαριστήσουμε τόν Θεό και τόν προστάτη Άγίο μας, που φανερά ή κρυφά βοηθούν τό έργο μας. Επίσης θεωρούμε καθήκόν μας νά εύχαριστήσουμε έκ βάθους καρδιάς

1) Τά μέλη του Δ. Σ. του Συλλόγου «Ο ΑΠΟ-ΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ» για τήν αγάπη και έμπιστοσύνη μέ τήν οποία μάς περιβάλλουν, για τήν παροχή στέγης στό Σωματείο μας και για όλες τις διευκολύνσεις που μάς παρέχουν για τήν εύρυθμη λειτουργία.

2) Τόν Νομάρχη Θεσσαλονίκης κ. Παναγιώτη Ψωμιάδη, ό οποίος στηρίζει τό έργο της «ΜΕΡΙΜΝΑΣ» ύλικά και ήθικά.

3) Τούς κύκλους μελέτης Άγίας Γραφής για τήν ήθική και οικονομική συνεισφορά τους στην έπιτυχία του έργου μας.

4) Όλους τούς δωρητές μας, εκείνους οι οποίοι μιμούμενοι τήν χήρα γυναίκα του Εύαγγελίου δίνουν στό ταμείο της «ΜΕΡΙΜΝΑΣ» τό δίλεπτον και εκείνους οι οποίοι μιμούμενοι τόν Άβραάμ βοηθούν πλουσιοπάροχα τό έργο του Σωματείου μας.

Σας εύχαριστούμε και εύχόμαστε όλόψυχα ό Θεός νά εύλογεί τις οικογένειές σας και νά χαρίζει στα μέλη αυτών υγεία τήν κατ' άμφω.

Επίσης προσωπικώς αισθάνομαι τήν ανάγκη νά εύχαριστήσω όλους τούς συνεργάτες μου, που μέ θυσίες μεγάλες παρέχουν τις πολύτιμες υπηρεσίες τους για τήν προαγωγή του έργου που μάς έταξε ό Θεός.

Τέλος εύχαριστώ όλους εσάς, που είχατε τήν εύγενή καλосύνη νά παραυρεθείτε στην συνάντησή μας αυτή και νά εύχηθούμε ό Θεός νά εύλο-

γεῖ τό ἔργο τῆς «ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»
ὥστε νά συνεχίξει τήν πορεία του καί νά ἀποδί-
δει πλούσιους καρπούς πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Σᾶς εὐχόμαστε ὁλόψυχα Καλό Πάσχα.

Ὁ Πρόεδρος

Ἠλίας Ἰ. Χαμαμτζόγλου

Μνήμη τῆς ὁσίας ἡμῶν ΦΙΛΟΘΕΗΣ τῆς Ἀθηναίας

**Νέος Συναξαριστής τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας,
τόμ. 6ος Ἐκδόσεις ἸΝΔΙΚΤΟΣ, Ἀθήνα 2006, σελ. 219.**

Τό λαμπρό αὐτό ἄστρο τῆς εὐσεβείας ἀνέτειλε
τά σκοτεινά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας γιά νά
σκορπίσει τήν θεία εὐσπλαχνία στόν σκλαβωμέ-
νο λαό τῆς Ἀθήνας καί νά φέρει στήν εὐθεία ὁδὸ
τῆς ἀρετῆς πλῆθος ψυχῶν πού κινδύνευαν.

Γεννήθηκε τό 1528 ἀπὸ τὴν ἀρχοντική καί
πλούσια οἰκογένεια τῶν Μπενιζέλων εἰς ἀπάν-
τησιν τῶν μακρόχρονων καί καρτερικῶν προ-
σευχῶν τῆς μητέρας τῆς. Ἀπὸ νεαρή ἡλικία ἐπέ-
δειξε θαυμαστὴ κλίση πρὸς τὸν ἀσκητικὸ βίον καί
τὴν προσευχή. Νύμφη πολύφερνη καί περιζήτητη,
νυμφεύθηκε παρὰ τὴν θέλησίν της σὲ ἡλικία δώδεκα
ἐτῶν μέ ἕναν σκληρό καί βίαιο ἄνδρα, τὰ ἄγρια ξε-
σπάσματα καί τὴν κακομεταχείριση τοῦ ὁποίου
ὑπέμενε καρτερικά, προσευχόμενη γιά τὴν μετα-
στροφή του. Μετά ἀπὸ τρία χρόνια, ἐλευθερώθη-
κε ἀπὸ τοὺς δεσμούς τοῦ γάμου, μέ τὸν θάνατο τοῦ
τυραννικοῦ αὐτοῦ συζύγου καί ἀντιστεκόμενη σὲ
ὅλες τὶς πιέσεις νά παντρευτεῖ γιά δευτέρη φορά,
ἀφιερώθηκε ἀποκλειστικά στόν Κύριο, μέ νηστεία
καί προσευχή, παραμένοντας, ὡστόσο, στό πατρι-
κὸ της σπίτι. Ὅταν πέθαναν οἱ γονεῖς της, δέκα
χρόνια ἀργότερα, χρησιμοποίησε τὴν μεγάλη πε-
ριουσία της γιά τὴν ἱδρυση μιᾶς μονῆς εἰς τιμὴν
τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα, ὁ ὁποῖος τῆς ἀνέθεσε τὴν
ἀποστολή αὐτὴ σὲ ἕνα ὄραμα. Δέν ἔκτισε μόνο κε-
λιά καί ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖο γιά τὴν λειτουργία ἐνὸς
μοναστηριοῦ, ἀλλὰ ἱδρυσε ἐπίσης κοντά καί μιὰ
ὁλόκληρη σειρά φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων: νο-
σοκομεῖο, πτωχοκομεῖο καί γηροκομεῖο, διάφορα
ἐργαστήρια καί κυρίως σχολεῖα στὰ ὁποῖα τὰ παι-
διὰ τῆς Ἀθήνας μπορούσαν νά λάβουν χριστιανικὴ
μόρφωση. Προίκισε ἐξάλλου τό καθίδρυμά της μέ
κτήματα καί μετόχια γιά νά τοῦ ἐξασφαλίσαι πό-
ρους καί νά μοιράζει γενναιοδωρὰ ἐλεημοσύνες,
ἔτσι ὥστε ἡ μονὴ τῆς ὁσίας Φιλοθέης ἔγινε σύντομα
γιά τὴν Ἀθήνα πηγὴ θείων εὐλογιῶν, λιμὴν κα-
ταφυγῆς τῶν θλιβομένων καί ἐστία ὅπου μπορούσε
νά ἀναζωπυρωθεῖ ἡ παράδοση τοῦ ἑλληνικοῦ
λαοῦ.

Μόλις ἀποπερατώθηκαν τὰ πρῶτα κτίρια, ἡ μα-
καρία ἐνεδύθη πρώτη τό μοναχικὸ Σχῆμα, μέ τό

ὄνομα Φιλοθέη, μαζί μέ τὶς ὑπρέτριές της καί
πολλὰ νέα κορίτσια τῆς ἀριστοκρατίας, ἀλλὰ καί
ταπεινῆς καταγωγῆς, πού εἶχαν ἀπαρνηθεῖ τὰ θέλ-
γητρα τῆς κοσμικῆς ζωῆς γιά νά ἀκολουθήσουν
ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν της τὴν στενὴ ὁδὸ πού ὡδη-
γεῖ στήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ὅλες οἱ ἀδελ-
φές, μέ κοινὸ φρόνημα, ἀγωνίζονταν νά μιμηθοῦν
τὶς ἀρετὲς τῆς πνευματικῆς τους μητέρας, ἡ
ὁποία δέν εἶχε τὸν ὁμιόιο τῆς στήν ἀγάπη καί τὴν
συμπόνια πρὸς τοὺς φτωχοὺς καί τοὺς ἀρρώστους
πού ἐπισκεπτόταν καί φρόντιζε ἡ ἴδια. Μοίραζε
ἀλογάριαστα ἐλεημοσύνες, σὲ σημεῖο πού κάποτε
ἡ μονὴ βρέθηκε σὲ ἔσχατη ἀνάγκη καί ὀρισμένες
ἀδελφές ἄρχισαν νά παραπονοῦνται ἐναντίον
τῆς ἁγίας. Ἡ Φιλοθέη τότε τὶς προέτρεψε νά κά-
νουν ὑπομονή καί νά ἀναζητοῦν πρῶτα ἀπ' ὅλα
τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Καί πράγματι, λίγες
ἡμέρες ἀργότερα, δυὸ εὐγενεῖς ἔκαναν μιὰ ση-
μαντικὴ δωρεὰ πού ἔσωσε τό μοναστήρι ἀπὸ τὴν
σιτοδεία.

Ἐλαυνόμενη ἀπὸ πίστη καί συμπόνια, ἡ ὁσία Φι-
λοθέη εἶχε προσφέρει ἄσυλο στό μοναστήρι, πε-
ριφρονώντας τοὺς κινδύνους γιά ἀντίποινα, σὲ ὀρι-
σμένους αἰχμαλώτους χριστιανούς πού εἶχαν
δραπετεύσει ἀπὸ τοὺς κυρίους τοὺς γιά νά δια-
φυλάξουν τὴν πίστη καί τὴν ἀρετὴ τους. Αὐτὸ στά-
θηκε ἡ εὐκαιρία γιά τοὺς Τούρκους νά περικυ-
κλώσουν τὴν μονή, νά ἐπιπέσουν σάν ἄγρια θηρία
πάνω στήν ἁγία πού ἦταν ἄρρωστη καί νά τὴν σύ-
ρουν μέ σκληρότητα μπροστά στόν δικαστὴ, ὁ
ὁποῖος τὴν ἔρριξε σὲ σκοτεινὴ φυλακή. Τὴν κά-
λεσαν ἐπιτακτικά νά ἀπαρνηθεῖ τὸν Χριστὸ ἢ νά
θανατωθεῖ· ὁμολόγησε τότε μέ ἀπερίγραπτη χαρά,
ὅτι ὁ βαθύτερος πόθος τῆς ἦταν ἀκριβῶς νά ὁλο-
κληρώσει τό μαρτύριό της γιά τὴν ἀγάπην τοῦ Χρι-
στοῦ. Δέν ἦταν ὁμως τοῦτο τό θέλημα τοῦ Θεοῦ·
καί χάρις στήν ἐπέμβαση τῶν Ἑλλήνων προκρί-
των τῆς πόλεως, ἀφέθηκε ἐλεύθερη. Ἐνδυναμω-
μένη ἀπὸ τὴν δοκιμασία αὐτή, διπλασίασε ἔκτοτε
τὸν ζῆλον της στὰ ἀποστολικά της ἔργα καί στοὺς
ἀσκητικούς κόπους. Φθάνοντας στήν τελειότητα
ἔλαβε τὴν χάριν τῶν θαυμάτων καί ἰάσεων καί

προσείλκυε κοντά της όλο και περισσότερες μαθήτριες, σέ σημείο πού χρειάστηκε νά ιδρύσει νέο μοναστήρι, κοντά στό όποιο βρισκόταν μικρό σπήλαιο, όπου ή άγία άρεσκόταν νά άποσύρεται γιά νά προσεύχεται.

Η άκτινοβολία της στον λαό προκάλεσε τό μίσος των Τούρκων, οι όποιοι κατέφθασαν στήν νέα μονή κατά τήν διάρκεια μιās άγρυπνίας και κακοποίησαν τόσο άπάνθρωπα τήν άγία κτυτώντας την μέ ραβδιά, ώστε τήν άφησαν ήμιθανή στό

χώμα. Η όσία Φιλοθέη υπέμεινε τίς συνέπειες των τραυμάτων της μέ θαυμαστή καρτερία και παρέδωσε στον Κύριο τήν μαρτυρική ψυχή της στις 19 Φεβρουαρίου 1589.

Είκοσι μόλις ήμέρες άργότερα, ό τάφος της άρχισε νά αναδίδει μιάν εύωδία θαύμασια και τό τίμιο λείψανό της, πού τιμάται σήμερα στον καθεδρικό ναό των Αθηνών, παρέμεινε άφθоро εις δόξαν Θεού και παραμυθία του χριστιανικού πληρώματος.

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ ΠΕΡΙ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗΣ

Είναι άλήθεια ότι ό Απ. Παύλος επιμόνως παρουσιάζει στις έπιστολές του τήν άγάπη, ως τήν πρώτη και μεγαλύτερη έντολή, ως τήν κορωνίδα του νόμου και των προφητών, ως τό κλειδί της σωτηρίας και ως τό καλύτερο μέρος αυτής θεωρεί τήν άγάπη προς τους πτωχούς και τήν εύσπλαχνία και συμπάθεια προς τους συνανθρώπους μας. «Και εάν ψωμίσω (διαδέσω) πάντα τά υπάρχοντά μου, και εάν παραδώ τό σώμά μου ίνα καυθήσομαι, άγάπην δέ μή έχω, ουδέν ώφελοῦμαι» (Α΄ Κορ. 13, 3). Σέ άλλη έπιστολή του γράφει: «Ο σπείρων φειδομένως φειδομένως και θερίσει, και ό σπείρων επ' εύλογίαις επ' εύλογίαις και θερίσει» (Β΄ Κορ. 9, 6). Και ό Κύριός μας συμπληρώνει: «Γίνεσθε σπλαχνικοί προς τον πλησίον και συμπονετικοί εις τάς δυστυχίας του και τάς ανάγκας του, καθώς και ό ουράνιος Πατήρ σας είναι εύσπλαχνικός προς όλους» (Λουκ. 6, 36).

Γνωρίζοντας, λοιπόν, αυτά ό Άγιος Ιωάννης ό Χρυσόστομος λέγει σέ όμιλία του πώς ή έλεημοσύνη ΕΙΝΑΙ ΣΙΓΟΥΡΟ ΚΑΙ ΕΠΙΚΕΡΔΕΣ ΕΜΠΟΡΙΟ. Άς μή νομίζουμε λοιπόν ότι έλατ-

τώνεται ή περιουσία μας, όταν δίνουμε έλεημοσύνη. Γιατί δέν έλαττώνεται, αλλά αυξάνεται· δέν ξοδεύεται, αλλά περισσεύει, και αυτό πού γίνεται είναι ένα είδος έμπορίου και σποράς· ή καλύτερα είναι ποιό επικερδέστερο και ποιό ασφαλέστερο και από τά δύο αυτά. Γιατί ή έμπορία εξαρτάται από τους άνέμους και τά κύματα της θάλασσας και από ναυάγια πολλά, και ή σπορά επίσης από ξηρασίες και πλημμύρες και από καιρικές άνωμαλίες, ενώ τά χρήματα πού κατατίθενται στό χέρι του Χριστού είναι πάνω από κάθε έπιβουλή. Κανείς δέν μπορεί νά αρπάξει από τό χέρι εκείνου πού έλαβε εκείνα πού δόθηκαν μιά φορά, αλλά μένουν και μάς εξασφαλίζουν πολύ και άνέκφραστο τον καρπό και φέρουν πλούσιο τον θερισμό στον κατάλληλο καιρό. «Εκείνος πού σπέρνει μέ οικονομία, λέγει, θά θερίσει και μέ οικονομία, και εκείνος πού σπέρνει μέ άφθονία, θά θερίσει και μέ άφθονία» (Β΄ Κορ. 9, 6).

(Εις τό «Χήρα καταλεγέσθω», 16, ΕΠΕ27, 508-510).

Μπορεί νά νικήση ό καθένας

«Η τάξις του κόσμου τούτου, σύμφωνα και μέ όσα λέγονται μέσα σέ όλόκληρη τήν Άγία Γραφή, είναι ή ακόλουθη: και αν άκόμη δεχόμαστε χίλια χτυπήματα καθημερινώς, νά μήν μικροψυχήσουμε και νά αποχωρήσουμε από τον δρόμο της παλαιστρας. Γιατί είναι δυνατόν από μιά μικρή άφορμή νά αρπάξουμε τήν νίκη και νά δεχθούμε τό στεφάνωμά μας.

Αυτός ό κόσμος είναι δρόμος του άγώνος και στάδιον των άγώνων δρόμου, και αυτός ό καιρός είναι καιρός της πάλης. Και στον χώρο της πάλης και στον καιρόν του άγώνος δέν υπάρχει νόμος. Τούτο σημαίνει ότι ό βασιλεύς δέν βάζει κανόνα στους στριατιώτες του, έως ότου όλο-

κληρωθῇ ό άγώνας και συναχθουν όλοι οι άνθρωποι μπροστά στην θύρα του βασιλέως των βασιλέων και έξετασθῇ εκεί, ποιός έμεινε σταθερός στον άγώνα και δέν καταδέχτηκε νά νικηθῇ και ποιός έστρεψε τά νωτά του και λιποτάχτησε. Πόσες φορές δέν γίνεται και τούτο, κάποιος άνθρωπος άχρηστος σέ όλους, πού λόγω της άγυμνασίας του νικιέται συνεχώς και ρίχνεται κάτω και βρίσκεται πάντοτε σέ άδυναμία, αρπάζει κάποια στιγμή τήν σημαία από τό χέρι των ήρωϊκών στρατιωτών και δοξάζεται τό όνομά του και επαινείται παραπάνω από τους άγωνιστές και τους νικηφόρους στρατιώτες και δέχεται στεφάνια και πολύτιμα δώρα περισσότερο από όλους

τούς συντρόφους του. Γι' αυτό κανένας άνθρωπος δεν πρέπει να στέκη στην απόγνωση. Μόνον να μην αμελήσουμε την προσευχή και να μην διατάξουμε να ζητούμε την βοήθεια του Κυρίου.

Και τοῦτο νά ἔχουμε στόν νοῦ μας, ὅτι, ὅσον εἴμαστε σέ τοῦτον τόν κόσμον καί βρισκόμαστε

μέσα στήν σάρκα, κι ἂν ἀκόμη ὑψωθοῦμε ὡς τήν κορυφή τῶν οὐρανῶν, δέν μπορούμε νά φθάσουμε στήν ἀμεριμνία, ἀπαλλαγμένοι ἀπό κόπο καί μόχθο».

ΑΓΙΟΣ ΙΣΑΑΚ Ο ΣΥΡΟΣ
(Ἀπό τά "Ἀσκητικά" τοῦ Λόγος Ν' 9-11)

ΓΙΑΤΙ ΜΟΝΟ ΤΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ;

ΠΟΛΥΣ λόγος ἔγινε γιά τήν ἀπομάκρυνση τῶν θρησκευτικῶν συμβόλων -Ἐσταυρωμένου, Εἰκόνων- ἀπό τίς σχολικές αἱθούσες διδασκαλίας, συνεδριάσεως τῶν Δικαστηρίων κ.ἄ., ἐξ ἀφορμῆς ἀποφάσεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (Ε.Δ.Α.Δ.) ὕστερα ἀπό προσφυγή ἰταλίδας μητέρας. Σέ ἀπάντησι, μεταξύ τῶν ἄλλων, ὀρθῶς παρετηρήθη: "Ποίος Εὐρωπαῖος θά εἶχε τό θάρρος νά ζητήσει ἀπό τή βουδδιστική Ἀσία νά ἀφαιρέσει τά σύμβολα τοῦ Βούδδα ἀπό τοὺς δημόσιους χώρους ἢ ἀπό τήν ἰνδουιστική Ἀσία νά καταχωριάσει τίς πλούσιες ἀπεικονίσεις ἐκείνης τῆς θρησκείας ἢ ἀπό τοὺς μουσουλμάνους νά κρύ-

ψουν τό Κοράνι, νά πάψουν νά ἀναφέρουν τό ὄνομα τοῦ Ἀλλάχ δημοσίως, νά μην διδάσκουν τήν πίστη τους στά σχολεῖα; Κανείς δέν θά εἶχε τό θάρρος νά τό κάνει, γιατί ἐνστικτωδῶς θά ἐνιωθε ντροπή νά προτείνει στοὺς ἄλλους νά ἀπογυμνωθοῦν ἀπό τήν ἱστορία τους καί ἀπό τήν ἰδιαίτερη παράδοσή τους..." Καί ὅμως τό ζητοῦν ἀπό τήν χριστιανική Εὐρώπη. Τώρα δέν ἔχουν παρά νά ἀποφασίσουν νά ἀπομακρύνουν καί τό τεράστιο θρησκευτικό σύμβολο ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη μέ τίς πλάκες τοῦ Μωυσῆ πού δεσπόζει στήν μεγάλη αἷθουσα στό Διεθνές Δικαστήριο τῆς Χάγης.

Περιοδικό "ΖΩΗ" ἀριθ. φύλλου 4202 / 31-12-2009

ΕΡΓΑ ΑΓΑΠΗΣ

Κανείς χωρίς συμπαράστασι!

Τό φιλανθρωπικό Σωματεῖο «ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ» ἀγωνίζεται σύμφωνα μέ τίς δυνατότητές του, γιά τήν ἀνακούφιση τοῦ πόνου, τήν συμπαράστασι τῶν ἀδυνάτων ἀδελφῶν μας καί τήν ἐνίσχυσι τῶν ἀπόρων, χάρι στήν βοήθεια τῶν μελῶν, δωρητῶν καί συνεργατῶν του.

ΑΣΘΕΝΕΙΣ

Μέριμνα γιά τοὺς ἀσθενεῖς καί κατάκοιτους. Βοηθαί ἀσθενεῖς πού φεύγουν γιά τό ἐξωτερικό.

ΑΠΟΡΟΙ

Προσφέρει τρόφιμα καί οικονομική ἐνίσχυσι γιά τήν ἀντιμετώπισι ἁμεσῶν ἀναγκῶν μηνιαίως σέ 100 περίπου οἰκογένειες. Δείχνει ἰδιαίτερη φροντίδα γιά τίς πολύτεκνες οἰκογένειες, γιά παι-

διά ἐγκαταλελειμμένα ἀπό τοὺς γονεῖς τους, νεურασθενεῖς, κατάκοιτους. Γενικά ἀνθρώπους πού ἔχουν ἐλάχιστους πόρους ζωῆς ἢ καθόλου καί εἶναι ἀνίκανοι γιά ἐργασία. Ἀνθρώπους ἀποκαμωμένους καί ἀπογοητευμένους ἀπό τήν ζωή.

ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΙ

Προσφέρει οικονομική βοήθεια καί συμπαρίσταται στή μοναξιά καί τήν ἀπόγνωση ὑπερήλικων, ἀνθρώπων ἐγκαταλελειμμένων ἀπό τοὺς δικούς τους.

ΝΕΟΛΑΙΑ

Συμβολή στόν ἀγῶνα παιδιῶν μέ ἐιδικές ἀνάγκες.

Βοήθεια ὑλική καί πνευματική σέ ναρκομανεῖς καί νέους μέ ψυχολογικά προβλήματα.

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

- Εἰρήνη Παπακώστα εἰς μνήμην Γεωργίου Παπαθανασίου 200€

- Φροντιστήριον κυκλαρχισσῶν μητέρων εἰς μνήμη Βαλασίας Ντόντουλου 250€.

Εὐχές Πασχαλιάτικες

Τό Διοικητικό Συμβούλιον τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Σωματείου «ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ» καί οἱ βοηθούμενοί του θερμά σᾶς εὐχαριστοῦν γιά τήν ἐμπρακτική ἐκδήλωσι τῆς ἀγάπης σας καί σᾶς εὐχονται ὁλόψυχα νά ἐορτάσετε τίς Ἁγίες ἡμέρες τῶν Παθῶν καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας μέ ὑγεία, χαρά καί πνευματική εὐφροσύνη.

Τό Διοικητικό Συμβούλιον

ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ: 1964

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
Τεύχ.: 7 Έτος: 2010

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

Φιλανθρωπικό Σωματείο
«ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»
Α.Μ. 734 (3793)
Απόφ. Πρωτ. Θεσ/νίκης 3399/1964

ΕΔΡΑ:

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 22
Τ.Κ. 54621 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ. 2310 277950

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ:
ΗΛΙΑΣ ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

1. Η. ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ
2. Γ. ΚΙΟΣΣΕΣ
3. Α. ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ

Τιμή φύλλου: 1€

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

- | | |
|-------------|---------------------|
| 1. ΠΕΙΡΑΙΩΣ | 5211 - 036427 - 751 |
| 2. ΕΘΝΙΚΗ | 213/296025-73 |
| 3. ΕΜΠΟΡΙΚΗ | 400/328013 - 23 |

Γιά τις καταθέσεις των Εισφορών και Δωρεών σας, στους παραπάνω λογαριασμούς, παρακαλούμε να μᾶς αποστέλλετε φωτοαντίγραφο τῆς απόδειξης κατάθεσής σας στην ταχυδρομική μας διεύθυνση:

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 22, Τ.Κ. 54621
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ὅπου ἐπίσης μπορεῖτε νά μᾶς στέλνετε καί ταχυδρομικές ἐπιταγές στό ὄνομα τοῦ Προέδρου μας κ. ΗΛΙΑ ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ, γιά νά μπορούμε στή συνέχεια νά σᾶς ἀποστέλλουμε τήν σχετική ἐπίσημη ἀπόδειξη τοῦ Σωματείου μας. Ποσά ἄνω τῶν 100 € συνολικά γιά Δωρεές, ἐκπίπτουν ἀπό τήν Ἑφορία.

ΠΡΟΣΟΧΗ:

Σέ περίπτωση πού ἐπιθυμεῖτε νά δωρήσετε χρήματα ἀπό τό σπίτι σας, εἴτε ἀπό τόν χῶρο τῆς ἐργασίας σας, παρακαλοῦμε νά ἐπικοινωνεῖτε μέ τόν Εἰσπράκτορα τοῦ Σωματείου μας κ. Ζαχαριάδη Παντελῆ στά τηλέφωνα:

1. 2310 945712
2. 6943 048306

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

- | | |
|---------------------------------------|------------------|
| 1. ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ ΗΛΙΑΣ, Πρόεδρος | τηλ. 2310-302217 |
| 2. ΚΙΟΣΣΕΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ἀντιπρόεδρος | τηλ. 23920-63277 |
| 3. ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Γ. Γραμματέας | τηλ. 2310-924231 |
| 4. ΚΑΡΥΔΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ, Ταμίας | τηλ. 2310-852481 |
| 5. ΑΡΝΑΟΥΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ, Μέλος | τηλ. 2310-900255 |
| 6. ΤΖΑΜΑΝΤΖΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Μέλος | τηλ. 2310-417932 |
| 7. ΚΩΤΙΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Μέλος | τηλ. 2310-922913 |